

ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Про оподаткування ПДВ

Головне управління ДФС у Запорізькій області на запит підприємства:

1. Щодо порядку заповнення розрахунку коригування до податкової накладної, складеної та зареєстрованої в Єдиному реєстрі податкових накладних без факту здійснення господарських операцій, та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Відповідно до п. 44.1 п. 44 ст.44 Кодексу для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим п. 44.1 ст. 44 Кодексу.

Пунктом 6 розд. III Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 28.01.2016 № 21, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 29.01.2016 за № 159/28289 із змінами і доповненнями визначено, що дані, наведені в податковій звітності, мають відповідати даним бухгалтерського та податкового обліку платника.

Згідно із п. 201.1 ст. 201 Кодексу на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) у встановлений ПКУ термін.

Відповідно до п. 201.10 ст. 201 Кодексу при здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку – продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну, зареєструвати її в ЄРПН та надати покупцю за його вимогою.

Пунктом 192.1 ст. 192 Кодексу передбачено можливість складання розрахунку коригування до податкової накладної у разі допущення платником податку помилок при її складанні, у тому числі не пов'язаних зі зміною суми компенсації вартості товарів/послуг.

Отже, у разі складання податкової накладної без факту здійснення господарської операції та її реєстрації в ЄРПН платник податку з метою виправлення помилки може скласти розрахунок коригування до неї.

У такому розрахунку коригування:

у полі «Дата складання» зазначається дата, на яку було виявлено помилку;

у заголовній частині розрахунку коригування – дані із заголовної частини податкової накладної з індивідуальним податковим номером покупця на якого помилково (без факту здійснення господарських операцій) було складено податкову накладну;

у розділі Б – зі знаком «-» (виводяться в «0») відповідні показники усіх рядків податкової накладної, що коригується (кількість, обсяг постачання та сума ПДВ).

При цьому у графі 2.1 «код причини» розрахунку коригування зазначається код «103» (повернення товару або авансових платежів).

Такий розрахунок коригування підлягає реєстрації в ЄРПН отримувачем товарів/послуг, на якого була складена така податкова накладна.

2. Щодо порядку виправлення платником податку на прибуток самостійно виявлених помилок та надання уточнюючої фінансової звітності.

Відповідно до пп. 134.1.1 п. 134.1 ст. 134 Кодексу об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування

(прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Кодексу.

Порядок виправлення платником податку самостійно виявлених помилок, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації, визначено нормами ст. 50 Кодексу.

Відповідно до п. 50.1 ст. 50 Кодексу у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 Кодексу) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації, він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Платник податків має право не подавати такий розрахунок, якщо відповідні уточнені показники зазначаються ним у складі податкової декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявлені.

Платник податків, який самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє факт заниження податкового зобов'язання минулих податкових періодів, зобов'язаний, за винятком випадків, установлених пунктом 50.2 цієї статті:

а) або надіслати уточнюючий розрахунок і сплатити суму недоплати та штраф у розмірі трьох відсотків від такої суми до подання такого уточнюючого розрахунку. Цей штраф не застосовується у разі подання уточнюючого розрахунку до податкової декларації з податку на прибуток підприємств за попередній податковий (звітний) рік з метою здійснення самостійного коригування відповідно до статті 39 цього Кодексу у строк не пізніше 1 жовтня року, наступного за звітним;

б) або відобразити суму недоплати у складі декларації з цього податку, що подається за податковий період, наступний за періодом, у якому виявлено факт заниження податкового зобов'язання, збільшену на суму штрафу у розмірі п'яти відсотків від такої суми, з відповідним збільшенням загальної суми грошового зобов'язання з цього податку.

Крім цього, п. 46.2 ст. 46 Кодексу встановлено, що платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 Кодексу.

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до п. 46.2 ст. 46 Кодексу платниками податку на прибуток, є додатком до податкової декларації з податку на прибуток підприємств та її невід'ємною частиною.

Форму Податкової декларації з податку на прибуток підприємств затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897 (зі змінами).

У разі виявлення помилок у фінансовій звітності, яка є додатком ФЗ до податкової декларації з податку на прибуток підприємств, платник податків повинен подати разом з уточнюючою декларацією виправлену фінансову звітність. При поданні уточнюючої декларації у таблиці "Наявність додатків" проставляється позначка про подання додатка ФЗ до декларації та зазначаються відомості про форми фінансової звітності, які подаються до органу ДФС.

Регулювання питань відображення операцій у бухгалтерському обліку підприємства відноситься до компетенції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, який затверджує національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, інші нормативно-правові акти щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності (п. 2 ст. 6 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.99 року № 996-XIV).

Тому, за роз'ясненнями з питань виправлення у бухгалтерському обліку помилок, допущених при складанні фінансових звітів у попередніх роках, пропонуємо платнику звертатись до Міністерства фінансів України.